

J. C. Christensen: Ja, jeg skal i Øjeblikket ikke forfølge dette Emne videre; det er min Overbevisning, at Sagen hurtig vil blive oplyst, saa at det ærede Medlem ikke nogen Sinde vil paastaa, at der ikke har foreligget Tilbud af den omtalte Art for den Regering, han stod i Spidsen for.

Zahle: Man kan jo strides meget om Ord, men der har ikke fra nogen Side foreligget noget Tilbud, som var saaledes, at naar der fra Regeringens Side var blevet sagt Ja dertil, havde den, der havde givet Tilbudet, været forpligtet til ubetinget at opfylde det paa de fremsatte Vilkaar.

Finansministeren (N. Neergaard): Det er fuldkommen urigtigt, naar det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) taler om en Stramning af Laanevilkaarene og mindre Tillid fra vor Kreditors Side. Vor Kreditor har vist os nøjagtig samme Tillid som i December Maaned i Fjor, nemlig at give os Laanet for et Aar. At det sker under den Form, at der udstedes to Gange Veksler paa 6 Maaneder i Stedet for een Gang Veksler paa 12 Maaneder, er en fuldkommen Formsag, et Hensigtsmæssighedshensyn, som Gruppen har ønsket at tage, men det har ikke det mindste at gøre med Laanemarkedets Tillid til os, med vor Kreditors Tillid og deslige. Det ærede Medlem vil maaske have set, at det engelske Finansministerium i denne Tid udbyder omtrent 4 Mill. Pund i lignende Skatkammerveksler som vore og udbyder, saa vidt jeg erindrer, Halvdelen eller en Del paa 3 Maaneder, en anden Del paa 6 Maaneder. Hvilken Løbetid man giver disse Veksler, er i alle Lande afhængigt af rent opportune Hensyn i Øjeblikket, Hensyn, der ikke have det mindste at gøre med Landets Kredit, hvilket det heller ikke har her.

I øvrigt skal jeg med Hensyn til den Maade, hvorpaa denne simple og let overskuelige Sag, denne nødvendige Foranstaltning mødes her fra Oppositionens Side, indskrænke mig til at sidestille den Optræden, de Herrer i Dag vise overfor dette Laaneforslag, med den, det Parti, jeg tilhører, de Grupper, vi den Gang bestod af, viste overfor den daværende Finans-

ministers Laaneforslag i December 1909. Vi modtog det med fuldkommen Loyalitet, skønt det var forholdsvis nye og ukendte Veje, han førte os ind paa. Og endskønt der for en Opposition, som vilde være Opposition à tout prix, uden Hensyn til den Fortræd, der kunde gøres ved Oppositionen, havde været rig Lejlighed til at tale om, at nu havde vi faaet en Finansminister, som havde bragt Landet saa langt ned, at vi skulde til at ride paa Veksler. Jeg tror neppe, de Herrer vilde have nægtet sig den Vending, hvis de havde siddet paa Oppositionens Pladser. Vi modtog dette Forslag med fuld Loyalitet og i fuld Erkendelse af, at Vilkaarene vare gode og forstandige, og at Foranstaltningen var nødvendig.

Jeg skal fremdeles for at vise den Forskel, der er paa, hvorledes vi opfattede vor Stilling som Opposition, og hvorledes de Herrer opfatte deres, pege paa den Klage, de føre over, at der ikke er tilstrækkelig god Tid til Behandling af denne Sag. Jo, der er tilstrækkelig god Tid for de ærede Medlemmer. Hvis de mene, at dette Tilbud ikke er gunstigt nok, hvis de mene, at der kan opnaas gunstigere Vilkaar for et midlertidigt Laan eller antagelige Vilkaar for et fast Laan, kunne de stemme for Forkastelse af Lovforslaget. Der er 1½ Maaned godt og vel, før disse 15 Millioner skulle betales tilbage, og hvis De altsaa tro, at der er andre Veje at befare, er der sikkert Tid endnu til at foreslaa saadanne.

Endelig skal jeg gøre opmærksom paa, at det ærede Medlem fra Ringsted lige saa godt som jeg ved, at det ugunstige finansielle Udfald af Finansaaret 1909—10, der endte med en Underbalance paa over 51 Millioner, saa godt som intet har at gøre med Militærlovene og de militære Udgifter. Det ærede Medlem ved jo lige saa vel som jeg, at af de 51½ Mill. Kr. skyldes kun neppe 3¼ Mill. Kr. forøgede Udgifter til Militærvæsenet paa de ordinære og ekstraordinære Paragraffer.

K. M. Klausen: Finansministeren roste sig af, at da denne Sag behandlede i Fjor, stillede de Grupper, som han stod som Fører for, sig fuldt ud loyalt til denne Sag. Det er sandt, det gjorde de.